

Koehp

Graag wil ik reageren op uw artikel over 'der Koehp' (krant 25/10). Ook ik heb me vaker afgevraagd waarom er in Heerlen gesproken wordt over d'r Kuëb, terwijl in het oorspronkelijke verhaal de naam als

Koehp wordt geschreven en het prachtige beeld van Vera van Hasselt dezelfde naam draagt. Ja, ook ik heb 'gezondigd': als mede-tekstdichter van het door u in uw artikel over de nieuwe bewerking door Ger Prickaerts geciteerde Heerlense volkslied hebben we destijds ook de naam Kuëb gebruikt, eigenlijk zonder nadenken, omdat het in Heerlen zo gezegd wordt.

Een klein onderzoek onderschrijft de stelling van de heer Haenen volledig: de oorspronkelijke bedenker heeft de hoofdpersoon Koehp genoemd, en door de schrijfwijze te controleren in de rest van het verhaal, blijkt overduidelijk dat 'oeh' zijn schrijfwijze is van een '-oe'-klank (roeh, zoeh, zoehmer, vloeh, oehr, groehte, oeht, roehzekrans). Neem daarbij dat Koehp een verkleining is van Jacobus (der

Kobus von Herle, zegt een Duitser in het verhaal) en dat die naam in Limburg algemeen tot Koeëb wordt afgekort, dan denk ik dat de oorspronkelijke bedoelingen van de schrijver en bedenker van de persoon worden gehonoreerd als we vanaf nu over d'r Koeëb spreken.

Over de herkomst van de verbastering tot Kuëb kan ik slechts speculeren. Verkleinwoord van Koeëb is Kuëbke (daar is ineens die -u-klank!) en de -ke uitgang zou in de vergetelheid kunnen zijn geraakt. Wellicht heeft ooit iemand gepoogd volgens de Duitse spelling het woord te schrijven (een -u- voor een -oe-klank), maar dat zou dan meteen weer aangeven waarom de Duitse schrijfwijze voor een Nederlands dialect niet geschikt zijn: mensen lezen een -u- en spreken er dan ook een uit.

De heer Kessels heeft in het oorspronkelijke verhaal een bepaalde schrijfwijze gehanteerd, maar net als onze Nederlandse spelling, heeft ook de dialectspelling ontwikkeling doorgemaakt. Daar is niks mis mee, een taal leeft en het gebruik ervan kan leiden tot voortschrijdende inzichten. Dat de thans tot standaard verkozen Veldeke-spelling een herbezinning op het gebruik van de naam 'Koeëb' (met een -oe-, dus!) in de weg zou staan, zoals in uw artikel wordt gesuggereerd, geloof ik echter niet. Met dialectspelling blijft het kibbelen, omdat het een territorium is dat iedereen kan claimen, in tegenstelling tot het Nederlands, waar taalregels door deskundige en daarvoor in het leven geroepen instituten worden vastgesteld en uitgevaardigd.

Heerlen, Paul Münstermann